

Dosarul nr. 2ra-1706/19

Prima instanță: Judecătoria Orhei, sediul central (jud. Iu. Movilă)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. M. Guzun, L. Pruteanu, V. Buhnaci)

DECIZIE

18 decembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Victor Burduh
Nicolae Craiu

examinând recursul declarat de către Lilia Colța și Ala Colța
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Pavel Suvac împotriva
Liliei Colța și Alei Colța cu privire la confirmarea rezoluțiunii contractului de
vânzare-cumpărare și încasarea cheltuielilor de judecată
împotriva deciziei din 12 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a
fost respins apelul declarat de Lilia Colța și Ala Colța și menținută hotărârea din
6 iulie 2018 a Judecătoriei Orhei sediul central

constată:

La 3 august 2017, Pavel Suvac a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Liliei Colța și Alei Colța cu privire la rezolvirea contractului de vânzare-
cumpărare și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că la data de 11 aprilie 2005 între el, în calitate
de vânzător, Lilia Colța și Ala Colța, în calitate de cumpărători, a fost încheiat
contractul de vânzare-cumpărare a cotelor de participare din capitalul social al
SRL „Pasana”.

A menționat că, conform prevederilor contractului, dânsul a vândut, iar
cumpărătorii au cumpărat cotele de participare din capitalul social al SRL „Pasana”
în mărime de 25% din capitalul social, ceea ce constituie 1350 lei, procurate de Lilia
Colța și 25% din capitalul social, ce constituie 1350 lei, procurate de Ala Colța.

Potrivit prevederilor contractului, părțile, în calitate de cumpărători, urmau
să-i achite pentru cotele menționate câte 1350 lei fiecare, însă termenul achitării în
contract nu a fost stabilit.

A relatat că până în prezent pârâtele nu i-au achitat sumele stabilite în contract, cu toate că au preluat cota-parte din SRL „Pasana”, gestionând aceste cote o perioadă îndelungată, fără a investi careva surse materiale, astfel obținând venituri materiale considerabile din această activitate.

De nenumărate ori s-a adresat în mod verbal către Lilia Colța și Ala Colța cu privire la achitarea datoriei contractuale, însă dânsule mereu amânau achitarea.

Totodată, a precizat că în afară de achitarea a câte 1350 lei fiecare, urma să-i fie achitată și o sumă în mărimea cotei-părți de 50% din toate bunurile mobile și imobile ale SRL „Pasana”, cu efectuarea unei evaluări corespunzătoare pentru stabilirea concretă a costului acestei părți, însă și această evaluare a fost tergiversată de către pârâte sub diferite pretexte.

La data de 12 octombrie 2016 a adresat pârâtelor Lilia Colța și Ala Colța câte o reclamație scrisă cu privire la achitarea datoriei, stabilind un termen de 14 zile pentru onorarea obligațiilor contractuale de la data recepționării reclamației. Conform avizului de recepție, reclamațiile au fost recepționate la data de 13 octombrie 2016, însă datoria așa și nu a fost achitată până în prezent.

Deoarece Lilia Colța și Ala Colța nu și-au onorat obligațiile contractuale în termenul stabilit în somație, dânsul la data de 5 aprilie 2017 a expediat în adresa acestora câte o declarație de rezoluțiune a contractului de vânzare-cumpărare încheiat la data de 11 aprilie 2005, prin care a propus să se prezente la notar în termen de 7 zile în scopul înregistrării rezoluțiunii contractului, însă pârâtele nu au reacționat nici într-un mod.

Cu referire la termenul adresării prezentei cereri în instanța de judecată, a precizat că, deoarece pârâtele în urma adresărilor verbale cu privire la achitarea datoriei contractuale, de nenumărate ori au amânat achitarea acesteia, termenul de scadență așa și nu a survenit, termenul de prescripție urmând a fi calculat din data de 27 octombrie 2016, adică de la expirarea a 14 zile de la data recepționării reclamației înaintate în scris, termen în care urmau a fi executate obligațiile contractuale.

Pe parcursul examinării cauzei, Pavel Suvac a depus o cerere de concretizare a pretențiilor împotriva Lilei Colța și Alei Colța, indicând ca intervenient accesoriu Serviciul de înregistrare a unităților de drept Orhei al Agenției Servicii Publice.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 272 alin. (1), (3), 572 alin. (1), (2), 575 alin. (1), 709 alin. (1), (2), 735 alin. (1), (2), 737 alin. (1) Cod civil, art. 116 CPC.

A solicitat admiterea acțiunii, constatarea/confirmarea rezoluțiunii contractului de vânzare-cumpărare din 11 aprilie 2005, în partea înstrăinării părților sociale a câte 25% din capitalul social a SRL „Pasana”, a pune în sarcina Serviciului de înregistrare a unităților de drept Orhei al Agenției Servicii Publice de a efectua modificările corespunzătoare în Registrul de Stat al persoanelor juridice, încasarea de la Lilia Colța și Ala Colța a tuturor cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 6 iulie 2018 a Judecătorei Orhei sediul central, a fost admisă parțial acțiunea, fiind confirmată rezoluțiunea contractului de vânzare-cumpărare din 11 aprilie 2005, în partea înstrăinării de către Pavel Suvac către Lilia Colța și Ala Colța a părților sociale a câte 25% din capitalul social a SRL „Pasana”.

A fost pusă în sarcina Serviciului de înregistrare a unităților de drept Orhei al Agenției Servicii Publice de a efectua modificările corespunzătoare în Registrul de Stat al persoanelor juridice.

În rest pretențiile cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată de asistență juridică au fost respinse ca neîntemeiate.

Prin decizia din 12 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Lilia Colța și Ala Colța și menținută hotărârea din 6 iulie 2018 a Judecătoriei Orhei sediul central.

La 15 mai 2019 și ulterior, la 6 august 2019, Lilia Colța și Ala Colța au declarat recurs împotriva deciziei din 12 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu remiterea cauzei spre rejudecare în instanța de fond.

În motivarea recursului au indicat că decizia recurată este ilegală și urmează a fi casată, având în vedere că în cererea de apel suplimentară au atras atenția instanței de apel la faptul că Pavel Suvac a invocat abuziv prevederile art. 575 alin. (1) Cod civil, profitând de faptul că la perfectarea și autentificarea notarială a contractului de vânzare-cumpărare nr. 1316 din 11 aprilie 2005, notarul nu a făcut nicio mențiune privind prețul cotelor-părți sociale înstrinate și modul de achitare a acestuia, iar instanța de fond a reținut ca plauzibile aceste argumente și a aplicat o normă legală care nu este aplicabilă speței.

Au susținut că pentru a putea pretinde oricând executarea obligației, nu este suficient ca termenul de executare a acesteia să nu fie determinat (stipulat expres), dar se impune condiția ca acest termen să nu rezulte nici din contract, nici din lege și nici din natura obligației.

În speță, dacă prețul pentru procurarea cotelor-părți sociale din SRL „Pasana” nu ar fi fost achitat imediat de ele, cel interesat care urma să prevadă în contractul de vânzare-cumpărare nr. 1316 din 11 aprilie 2005 modalitatea și termenul de achitare, era anume intimatul, fapt care nu s-a produs, anume din considerentul că prețul a fost achitat imediat.

A relatat că dânsese au intrat imediat în posesia cotelor-părți procurate, iar cererea de modificare a documentelor de constituire a SRL „Pasana”, în legătură cu înstrăinarea cotelor-părți sociale, a fost depusă de însuși Pavel Suvac chiar în ziua semnării contractului, Camera Înregistrării de Stat, tot în aceeași zi, emițând decizia privind înregistrarea modificărilor respective, fapt ce în plus demonstrează, că obligațiile reciproce, inclusiv obligația de plată, au fost executate concomitent, în caz contrar intimatul nu ar fi procedat la transmiterea efectivă a cotelor-părți vândute recurentelor, fără a se

Au reiterat că executarea imediată a obligației de plată a cotelor-părți din SRL „Pasana” rezultă și din natura acesteia, fiind o obligație „pură și simplă”, nefiind afectată prin contract de anumite termene, motiv pentru care art. 575 alin. (1) Cod civil, reținut de instanțele de judecată la soluționarea cauzei, nu este inaplicabil.

Au evidențiat că intimatul nu este interesat de recuperarea prețului, care pretinde că nu i-a fost achitat, dar urmărește scopul de a le deposeda de proprietatea lor.

Totodată, au menționat că în cererea de apel au atras atenția la faptul că prima instanță a dispus exminarea în fond a pricinii în lipsa lor și a reprezentantului

acestora, că ele au depus la dosar o referință, în care și-au expus poziția pe marginea pretențiilor înaintate, invocând în mod special faptul că acțiunea înaintată este prescrisă extinctiv și urmează a fi respinsă ca tardivă.

Mai mult, chiar intimatul în acțiunea sa suplimentară a solicitat instanței repunerea în termenul de prescripție.

Cu toate acestea, instanța de fond nu s-a expus nici asupra omiterii termenului de prescripție invocat, nici asupra cererii intimatului de repunere în acest termen, iar instanța de apel a neglijat aceste aspecte, concluzionând eronat că, de fapt, acțiunea nu este prescrisă extinctiv.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 13 aprilie 2019, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire (f. d. 179), însă careva date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurenți la materialele dosarului lipsesc.

Astfel, se constată că recurențele s-au conformat prevederilor legale și au declarat recursul în termenul legal.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a admite recursul, cu casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) CPC instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, pronunțând o nouă hotărâre.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) lit. b) și c) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată și a interpretat în mod eronat legea.

În conformitate cu art. 432 alin. (4) CPC, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

După cum denotă materialele cauzei, la 11 aprilie 2005 între Pavel Suvac în calitate de vânzător, Lilia Colța și Ala Colța în calitate de cumpărători, a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare a cotelor de participare din capitalul social al SRL „Pasana” nr. 1316, prin care Lilia Colța a procurat cotele de participare din capitalul social al SRL „Pasana” în mărime de 25 % din capitalul social în valoare de 1350 de lei, iar Ala Colța a procurat cotele de participare din capitalul social al SRL „Pasana” în mărime de 25 % din capitalul social, în valoarea de 1350 de lei (f. d. 6).

Este cert și faptul că la 12 octombrie 2016, Pavel Suvac a expediat în adresa Liliei Colța, cât și a Alei Colța, reclamațiile prin care a solicitat onorarea obligațiilor contractuale prin achitarea cotelor-părți din capitalul social al

SRL „Pasana”, în sumă a câte 1350 de lei fiecare, acordându-le un termen de 14 zile de la recepționarea reclamațiilor (f. d. 7-8).

La 5 aprilie 2017, Pavel Suvac a expediat în adresa Liliesi Colța și Alei Colța declarațiile de rezoluție a contractului de vânzare-cumpărare a cotelor de participare din capitalul social al SRL „Pasana” nr. 1316 din 11 aprilie 2015, invocând ca temei faptul că dânsule, în calitate de cumpărători, au intrat în posesia cotelor-părți din capitalul social al SRL „Pasana”, însă până în prezent, necătând la faptul că a expirat o perioadă foarte îndelungată de timp, nu și-au onorat obligațiunea contractuală și nu au achitat suma prevăzută în contract, propunându-le în termen de 7 zile să se prezinte la notar în scopul înregistrării rezoluției contractului (f. d. 11-12).

Pavel Suvac înaintând acțiunea în judecată împotriva Liliesi Colța și Alei Colța, intervenient accesoriu Serviciul de înregistrare a unităților de drept Orhei al Agenției Servicii Publice, cu ulterioarele concretizări, a solicitat constatarea/confirmarea rezoluției contractului de vânzare-cumpărare din 11 aprilie 2005, în partea înstrăinării părților sociale a câte 25% din capitalul social a SRL „Pasana”, a pune în sarcina Serviciului de înregistrare a unităților de drept Orhei al Agenției Servicii Publice de a efectua modificările corespunzătoare în Registrul de Stat al persoanelor juridice, încasarea de la Lilia Colța și Ala Colța a tuturor cheltuielilor de judecată.

Fiind investită cu judecarea cauzei, prima instanță a admis parțial acțiunea, a confirmat rezoluția contractului de vânzare-cumpărare din 11 aprilie 2005, în partea înstrăinării de către Pavel Suvac către Lilia Colța și Ala Colța a părților sociale a câte 25% din capitalul social a SRL „Pasana” și a pus în sarcina Serviciului de înregistrare a unităților de drept Orhei al Agenției Servicii Publice de a efectua modificările corespunzătoare în Registrul de Stat al persoanelor juridice. În rest pretențiile cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată de asistență juridică au fost respinse ca neîntemeiate.

Judecând apelul declarat de către Lilia Colța și Ala Colța, instanța de apel l-a respins și a menținut hotărârea primei instanțe.

Întru consolidarea soluției adoptate, instanțele de judecată ierarhic inferioare, au ajuns la concluzia temeiniciei pretențiilor privind confirmarea rezoluției contractului de vânzare-cumpărare din 11 aprilie 2005, în partea înstrăinării de către Pavel Suvac către Lilia Colța și Ala Colța a părților sociale a câte 25% fiecare din capitalul social a SRL „Pasana”, având în vedere că Lilia Colța și Ala Colța nu au demonstrat executarea corespunzătoare a obligațiilor contractuale prin plata pentru cotele de participare din capitalul social al SRL „Pasana”.

Instanța de recurs constată, însă, că instanțele de judecată ierarhic inferioare la adoptarea hotărârilor sale au aplicat și au interpretat eronat normele de drept material și au dat o apreciere greșită materialului probator anexat la dosar, fapt ce a dus la soluționarea greșită a cauzei.

În susținerea opiniei enunțate instanța de recurs reține prevederile art. 733 Cod civil, în vigoare la acel moment, potrivit cărora contractul nu poate fi altfel rezolvit, reziliat sau revocat decât în temeiuri prevăzute de lege sau prin acordul părților.

Potrivit art. 735 alin. (1) Cod civil, în vigoare la acel moment, o parte poate rezolvi contractul dacă există o neexecutare esențială din partea celeilalte părți.

La caz, se observă că instanțele de judecată ierarhic inferioare au interpretat și aplicat altfel dispozițiile legale incidente, or din sensul acestor norme, prin rezoluțiunea contractului se înțelege desființarea retroactivă a contractelor cu executare *uno actu* (instantanee) în cazul în care una din părți nu execută obligațiile contractuale.

Ca consecință, coroborând normele enunțate la materialul probator administrat în speță, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție constată ca greșită concluzia instanțelor de judecată precum că în speță, se întrunesc temeiurile de confirmare a rezoluțiunii contractului de vânzare-cumpărare din 11 aprilie 2005, în partea înstrăinării de către vânzătorul Pavel Suvac către cumpărătorii Lilia Colța și Ala Colța a părților sociale în mărime de 25 % fiecare din capitalul social al SRL „Pasana”.

Astfel, potrivit dispozițiilor art. 753 alin. (1) Cod civil, în vigoare la acel moment, prin contractul de vânzare-cumpărare, o parte (vânzător) se obligă să predea un bun în proprietate celeilalte părți (cumpărător), iar aceasta se obligă să preia bunul și să plătească prețul convenit.

În speță, conform pct. 1 din contractul de vânzare-cumpărare a cotelor de participare din capitalul social al SRL „Pasana” nr. 1316 din 11 aprilie 2005, vânzătorul Pavel Suvac a vândut, iar Lilia Colța a cumpărat cotele de participare din capitalul social al SRL „Pasana” în mărime de 25 % din capitalul social, în valoare de 1350 de lei, iar Ala Colța a procurat cotele de participare din capitalul social al SRL „Pasana” în mărime de 25 % din capitalul social, ce, la fel, constituie suma de 1350 de lei (f. d. 6).

Potrivit pct. 3 din contractul menționat, părțile contractante au convenit expres că în rezultatul încheierii prezentului contract în proprietatea cumpărătorului Lilia Colța trec cota de participare în capitalul social al SRL „Pasana” în mărime de 25 % din capitalul social, ce constituie 1350 de lei și în proprietatea cumpărătorului Ala Colța trece cota de participare în capitalul social al SRL „Pasana” în mărime de 25 % din capitalul social, ce constituie 1350 de lei (f. d. 6).

Având în susținere aceste prevederi contractuale, instanța de recurs constată că, deși termenul de executare a obligației de achitare a cotelor de participare din capitalul social al SRL „Pasana” nu a fost stipulat expres în contractul de vânzare-cumpărare, reieșind din natura obligațiilor specifice în contract, se desprinde incontestabil apartenența contractului de vânzare-cumpărare nr. 1316 din 11 aprilie 2005 la categoria celor cu executare imediată (instantanee).

Or, prin aplicarea regulilor de interpretare a dispozițiilor legale cu privire la contractul de vânzare-cumpărare, instanța de recurs notează că obligațiile principale specifice contractului de vânzare-cumpărare a cotelor de participare din capitalul social al SRL „Pasana” nr. 1316 din 11 aprilie 2005 sunt pure și simple, nefiind afectate de modalități, astfel încât vânzătorul s-a obligat să predea bunul, iar cumpărătorii să plătească prețul acestuia.

Ca urmare, reieșind din obligația probațiunii în judecată reglementată de art. 118 alin. (1) CPC, instanța de recurs conchide că probele anexate la materialele cauzei de către Pavel Suvac, nu demonstrează cu certitudine faptul neexecutării esențiale a clauzelor contractuale de către Lilia Colța și Ala Colța.

Perspectiva acestei constatări a instanței de recurs va avea ca premisă și situația de fapt stabilită în speță, în sensul că executarea imediată a obligației de plată a cotelor-părți sociale de către Lilia Colța și Ala Colța, rezultă din însuși natura contractului de vânzare-cumpărare, întrucât Lilia Colța și Ala Colța au intrat imediat în posesia cotelor-părți procurate, fapt confirmat de însuși Pavel Suvac în declarațiile de rezoluțiune a contractului de vânzare-cumpărare expediate în adresa Liliei Colța și Alei Colța (f. d. 11-12).

Mai cu seamă că prețul cotei sociale de participare din capitalul social al SRL „Pasana” în mărime de 25 % a fost stabilit, prin contractul de vânzare-cumpărare la 11 aprilie 2005, în mărime de 1350 de lei, care se constată a fi unul nesoros, adică destul de mic pentru a nu fi achitat o perioadă de 12 ani.

De altfel, în confirmarea concluziei date se va reține și faptul că cererea de modificare a documentelor de constituire a SRL „Pasana”, în partea privind asociații și cotele sociale ale Liliei Colța și Ala Colța, a fost depusă la Camera Înregistrării de Stat de către însuși Pavel Suvac, imediat în ziua semnării contractului de vânzare-cumpărare la 11 aprilie 2005, care prin decizia Camerii Înregistrării de Stat din 11 aprilie 2005, a fost admisă, modificările respective fiind înregistrate în actele de constituire ale întreprinderii SRL „Pasana” (f. d. 142-152).

În pofida celor invocate, instanța de recurs constată că instanțele de judecată ierarhic inferioare, într-un mod neînțeles au aplicat prevederile art. 575 alin. (1) Cod civil, în vigoare la acel moment, potrivit cărora dacă datoria de a executa imediat nu rezultă din lege, contract sau din natura obligației, debitorul trebuie să execute obligația în termen de 7 zile din momentul cererii creditorului.

Pe de altă parte, în speță au relevanță directă, respectiv, urmează de reținut dispozițiile art. 737 alin. (2) Cod civil, în vigoare la acel moment, care indică expres că dacă prestația este oferită cu întârziere sau nu corespunde în alt fel prevederilor contractului, creditorul pierde dreptul de rezoluțiune dacă nu notifică cealaltă parte într-un termen rezonabil de la data la care a aflat sau trebuia să afle despre oferta sau executarea necorespunzătoare.

Pavel Suvac, care solicită constatarea/confirmarea rezoluțiunii contractului de vânzare-cumpărare din 11 aprilie 2005, în partea înstrăinării a câte 25% din părțile sociale din capitalul social a SRL „Pasana”, nu a respectat nici aceste prevederi legale de exercitare a dreptului de rezoluțiune într-un termen rezonabil, înaintând declarația de rezoluțiune numai la data de 5 aprilie 2017, adică peste un termen care nicidecum nu poate fi considerat rezonabil.

Ca consecință, prin prisma celor constatate mai sus, având în vedere maniera echivocă în care intimatul Pavel Suvac a configurat cadrul procesual și legal, instanța de recurs constată că acesta a pierdut dreptul de rezoluțiune a contractului de vânzare-cumpărare nr. 1316 din 11 aprilie 2005, având în vedere termenul excesiv de mare – 12 ani, de depunere a prezentei acțiuni.

Față de toate aceste considerente, având în vedere că la caz nu sunt întrunite condițiile pentru rezoluțiunea contractului de vânzare-cumpărare nr. 1316 din 11 aprilie 2005, se impune respingerea cererii de chemare în judecată a lui Pavel Suvac împotriva Liliei Colța și Alei Colța cu privire la confirmarea rezoluțiunii contractului de vânzare-cumpărare și încasarea cheltuielilor de judecată, respectivele

constatări indicând la ineficiența invocărilor recurentelor Lilia Colța și Ala Colța cu privire la tardivitatea cererii de chemare în judecată.

Astfel fiind, se va nota că atât decizia instanței de apel cât și hotărârea primei instanțe au fost date cu aplicarea incorectă a dispozițiilor legale incidente speței, motiv pentru care aceste acte de dispoziție judecătorești urmează a fi casate.

În condițiile menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul, de a casa decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe și de a emite o nouă hotărâre cu privire la respingerea acțiunii.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b), art. 445 alin. (3) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se admite recursul declarat de către Lilia Colța și Ala Colța.

Se casează integral decizia din 12 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 6 iulie 2018 a Judecătoriei Orhei sediul central, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Pavel Suvac împotriva Liliei Colța și Alei Colța cu privire la confirmarea rezoluțiunii contractului de vânzare-cumpărare și încasarea cheltuielilor de judecată și se emite o hotărâre nouă prin care:

Se respinge integral cererea de chemare în judecată a lui Pavel Suvac împotriva Liliei Colța și Alei Colța cu privire la confirmarea rezoluțiunii contractului de vânzare-cumpărare și încasarea cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Svetlana Filincova

Galina Stratulat

Victor Burduh

Nicolae Craiu